

ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΤΥΧΗ ΑΓΑΘΗ.
ΕΔΩΞΕ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ ΝΕΑΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΩΣ
ΠΙΕΡΙΑΣ "Ο ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ",
ΕΡΑΙΝΕΣΑΙ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ

ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΟ ΑΓΝΩΣΤΟ

ΕΠΙΒΙΩΣΗ ΣΤΗ ΧΑΜΕΝΗ ΜΟΥ ΠΑΤΡΙΔΑ

Σαν Έλληνας Πόντιος της Μαύρης Θάλασσας γεννήθηκα στην Μικρά Ασία στο χωριό Ακουνέλ με την μεγαλύτερη πλησιέστερη πόλη στην περιοχή να είναι η Σαμψούντα, ένα βόρειο λιμάνι στη Μαύρη Θάλασσα.

Σαν παιδί έγινα μάρτυρας βίαιων γεγονότων εναντίον των Ελλήνων χριστιανών από την τουρκική κυβέρνηση και όλων των τρομακτικών γεγονότων του Α' Παγκοσμίου Πολέμου.

Το 1923 εφαρμόστηκε η συνθήκη ανταλλαγής των πληθυσμών και με αυτή τη συνθήκη πολλά ορφανά του Πόντου κατέληξαν τελικά στην Ελλάδα.

Παντρεύτηκα την γυναίκα που αποτέλεσε την παιδική μου αγάπη, την Αναστασία, και μαζί αποκτήσαμε τρία παιδιά.

Υπηρέτησα τον ελληνικό στρατό κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου πολέμου και συνέχισα μετά το τέλος του πολέμου, μαχόμενος για την τότε ελληνική κυβέρνηση που προσπαθούσε να εμποδίσει την κομμουνιστική εξάπλωση στην Ελλάδα.

Το 1954 μετανάστευσα στην Αυστραλία και ανέθερα την οικογένειά μου στην Αδελαΐδα, στη νότια Αυστραλία.

συνέχεια στη σελ. 8

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"
Ν. ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ Ν. ΠΙΕΡΙΑΣ

Δ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Αρ. Φύλλου 122 - Μάρτιος - Απρίλιος (Μάρτης - Απρίλης) 2017

ΥΨΗΛΑΝΤΕΙΑ 2017

Αφιερωμένα στην Αναγέννηση της Ποντιακής Μουσικής στον Πόντο

ΝΕΑ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑ ΠΙΕΡΙΑΣ

19-30 Απριλίου

Ο πρόεδρος του συλλόγου κ. Βασίλειος Παραδεισόπουλος απονέμει στον κ. Νίκο Μιχαηλίδη αντίγραφο χάρτη του Πόντου του 1700.

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκαν για μια ακόμη χρονιά οι εκδηλώσεις «ΥΨΗΛΑΝΤΕΙΑ», με πρωτοβουλία του συλλόγου μας και την συμμετοχή των φορέων της Νέας Τραπεζούντας.

Οι καθιερωμένες από το 1983 εκδηλώσεις των «ΥΨΗΛΑΝΤΕΙΩΝ» από τον σύλλογό μας τον Αλέξανδρο Υψηλάντη, συνέχισαν και φέτος αυτή την σημαντική και ιστορική τους διαδρομή με αφιέρωμα στην Αναγέννηση της Ποντιακής Μουσικής στον

Πόντο. Επίσημος προσκεκλημένος και ομιλητής των εκδηλώσεων ήταν ο κ. Μιχαηλίδης Νίκος Δρ. Ανθρωπολογίας του Πανεπιστημίου Πρίνστον (Princeton) των Η.Π.Α. ερευνητής, στιχουργός και ερασιτέχνης λυράρης ο οποίος πραγματοποίησε πολύχρονη επιτόπια έρευνα στην περιοχή του αλησμόνητου πόντου σχετικά με την ποντιακή μουσική.

συνέχεια στη σελ. 4

Άνοδος στην Β' κατηγορία της Ε.Π.Σ. Πιερίας για την ιστορική ομάδα του χωριού μας τον «Εθνικό»

Την πολυπόθητη άνοδο στην Β' Ερασιτεχνική κατηγορία της Ε.Π.Σ. Πιερίας, εξασφάλισε μέσα από την διαδικασία των αγώνων μπαράζ η ομάδα του χωριού μας, μια άνοδο που ήρθε μετά από εννέα χρόνια και ήρθε να πιστοποιήσει την πολύ καλή οργάνωση και παρουσία που είχε σε όλους τους τομείς η ομάδα μας στο φετινό πρωτάθλημα και πραγματικά άξιζε να πάρει το εισιτήριο για την συμμετοχή της στην μεγαλύτερη κατηγορία. Ο Εθνικός τερμάτισε στην τρίτη θέση της βαθμολογίας έχοντας πλεονέκτημα στην διαδικασία των μπαράζ έναντι του Κεραυνού Μακρυγιάλου με τον οποίο αγωνίστηκε, του αρκούσε ακόμα

και η ισοπαλία για να πανηγυρίσει την άνοδο.

Ο αγώνας έγινε το Σάββατο 29 Απριλίου στο γήπεδο Κορινού και έληξε 0-0 με την ομάδα μας να παίρνει το εισιτήριο ανόδου, το οποίο πα-

νηγυρίστηκε δεόντως απ' όλους τους συντελεστές της ομάδας μέχρι αργά το βράδυ του Σαββάτου.

Από το Δ.Σ. του Συλλόγου Α.Π.Σ. «ΕΘΝΙΚΟΣ» Νέας Τραπεζούντας.

Διάθεση του DVD της Ποντιακής Συναυλίας, που διοργάνωσε ο Σύλλογος μας επί ευκαιρίας του εορτασμού των 80 ετών Πολιτιστικής δράσης του.

Ο Μ.Π.Σ Αλέξανδρος Υψηλάντης Νέας Τραπεζούντας Πιερίας διαθέτει προς πώληση το DVD με την Μουσική Εκδήλωση αφιερωμένη στους χορούς και στα τραγούδια του Πόντου που διοργάνωσε πέρυσι τον Ιούνιο στην πλατεία της Νέας Τραπεζούντας επί ευκαιρίας των 80 ετών Πολιτιστικής δράσης και προσφοράς του Συλλόγου.

Για πρώτη φορά στην Πιερία έγινε μια αναδρομή στα τραγούδια και στους χορούς του Πόντου και συγκεκριμένα την Παρασκευή 19 Ιουνίου 2009 καταξιωμένοι καλλιτέχνες και τα χορευτικά τμήματα των Συλλόγων ΜΠΣ Αλέξανδρος Υψηλάντης και Εύξεινος Πόντος Κορινού παρουσίασαν ένα πλούσιο μουσικό αφιέρωμα στους χορούς, στα τραγούδια και στα όργανα πολλών περιοχών του Πόντου όπως της Παφρας, της Αργυρούπολης, του Καρς, της Ματσούκας, του Ακ Νταγ Μαντεν, της Κερασούντας της Τραπεζούντας και του Όφης.

Η εκτέλεση των τραγουδιών έγινε με τα παραδοσιακά όργανα που είχε η κάθε περιοχή του Πόντου όπως ο ζουρνάς, το νταούλι, το σιλιάβλι, το αγγεϊόν, ο κεμα-

νός, το ούτι, ο νταϊρές, η λύρα, το κλαρίνο, το με'ν, και το ακορντεόν. Έπαιξαν και τραγούδησαν: Παναγιώτης Ασλανίδης (τραγουδι-λύρα), Γιώτης Γαβριηλίδης (τραγουδι), Πέλα Νικολαΐδου (τραγουδι), Στέργιος Ζιμπλιάδης (τραγουδι), Βασίλης Τοπαλίδης (τραγουδι), Χρήστος Χαραλαμπίδης (τραγουδι), Λευτέρης Ραφαηλίδης (λύρα), Βαγγέλης Παραδεισόπουλος (λύρα - νταϊρέ), Γιώργος Πουλαντζακλής (κεμανέ), Μιχάλης Σιάπης (κλαρίνο), Δημήτρης Παπαδόπουλος (σιλιάβλι-αγγεϊό-ζουρνά), Κώστας Βασιχινίδης (ακορντεόν), Βασίλης Κασιούρας (ούτι), Αλέξανδρος Αλχαζίδης (νταούλι), Σταύρος Χαραλαμπίδης (νταούλι), Μπάμπης Ραφαηλίδης (νταούλι).

Την καλλιτεχνική επιμέλεια και διεύθυνση του μουσικοχορευτικού προγράμματος είχε ανάλαβει ο Παναγιώτης Ασλανίδης.

Η βιντεοσκόπηση, ηχοληψία και το μοντάζ έγιναν από επαγγελματίες τεχνικούς.

Το DVD διατίθεται προς πώληση από τον Σύλλογο. Τηλέφωνα: 6937054415, 6977880540

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ ΓΙΑ ΤΑ «ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Αραβίδης Κοσ. Νικόλαος	10 €
Αραβίδου Γε. Άννα	10 €
Αραβίδης Γε. Σταύρος	10 €
Αραβίδης Στ. Γεώργιος	10 €
Βαρυτιμίδου-Χανδόλια Ροδή	10 €
Αθανασιάδης Ηρακλής	10 €
Χιλιάδου-Βασιλειάδου Φωτεινή	10 €
Αθανασιάδου Βασ. Όλγα	10 €
Εφραιμίδου Φωτεινή	10 €
Κοκκινίδης Θεοφάνης	10 €
Κοκκινίδου Ευδοξία	10 €
Σπανίδης Ιωάννης	20 €
Τερζίδου Ευτυχία	20 €
Βασιλειάδης Ι. Μιχάλης	10 €
Βασιλειάδης Μ. Ιωάννης	10 €
Βασιλειάδου Στυλιανή	10 €
Πανόπουλος Κωνσταντίνος	10 €
Γρηγοριάδης Ιωάννης	20 €
Ανθόπουλος Γε. Νικόλαος	10 €
Ανθοπούλου Μαρία	15 €
Αλχαζίδης Στ. Αναστάσιος	20 €
Παναγιωτίδης Θωμάς	15 €
Χαραλαμπίδης Ν. Κωνσταντίνος	10 €
Ναβροζίδου Αλίκη	10 €
Αμοιρίδης Αμοιράς	20 €
Αμοιρίδης Ιωάννης	10 €
Βασιλειάδης Ι. Παύλος	10 €
Παπαδόπουλος Αλ. Βασίλειος	10 €
Παπαδόπουλος Δημήτριος	20 €
Χατζηγιαννίδου Ουρανία	10 €
Κοσμίδης Παν. Κωνσταντίνος	10 €
Σαλονικίδης Παν. Γεώργιος	10 €
Σεϊταρίδης Ιορ. Σταύρος	20 €
Σωτηριάδου Μαρία	10 €
Σπανίδου Ευγενία	20 €
Μαυρίδης Κωνσταντίνος	10 €
Μαυρίδου Νικολέτα	10 €
Λαδοπούλου Ελένη-Σωτηρία	10 €
Ανθόπουλος Νικ. Γεώργιος	25 €
Αραβίδης Αρ. Κωνσταντίνος	20 €
Αβραμίδης Στ. Αναστάσιος	20 €
π. Σταυριανίδης Δημήτριος	10 €
Κυριζόπουλος Σταύρος	20 €
Αμοιρίδης Δημήτριος	30 €
Γεωργιάδης Αλέξανδρος	10 €
Γεωργιάδης Αλ. Ηλίας	25 €
Χαριτόπουλος Χαράλαμπος	10 €
Σεϊταρίδης Ανδ. Ιωάννης	10 €
Αδαμίδης Δημ. Γεώργιος	10 €
Πετρίδης Σ. Γεώργιος	10 €
Πετρίδου Βασιλική	10 €
Ανθόπουλος Γε. Σπύρος	20 €
Αμοιρίδης Χρήστος	15 €
Αδαμίδης Δημ. Χρήστος	10 €
Αθανασιάδης Γ. Λάζαρος	10 €
Αθανασιάδης Γ. Βασίλειος	10 €
Αθανασιάδου Θεοδώρα	10 €
Αραβίδου Ηλ. Όλγα	30 €
Βασιλειάδης Κων. Ιωάννης	10 €
Κωτίδης Γ. Κωνσταντίνος	10 €
Κωτίδης Κ. Γεώργιος	10 €
Κωτίδης Κ. Νικόλαος	10 €
Τσομίδης Ν. Κωνσταντίνος	10 €
Τσομίδου Μαρία	10 €
Γαρασιδης Κωνσταντίνος	10 €
Σεϊταρίδου Χρ. Όλγα	10 €
Σαλονικίδης Π. Δημήτριος	10 €
Συντριδης Ηλίας	10 €
Μαυρόπουλος Βασ. Ιορδάνης	10 €
Χαραλαμπίδου Ερμιόνη	20 €
Στρατηγοπούλου Δέσποινα	10 €
Γεωργιάδης Ευθ. Σταύρος	20 €
Ραπτοπούλου Ελένη	10 €
Διαμαντή Ερμοφίλη	10 €
Φωκαΐδου Ρούλα	10 €
Βασιλειάδης Αρ. Ιωάννης	10 €
Βασιλειάδης Μιχ. Γεώργιος	10 €
Στρατηγοπούλου ΕΛπίδα	10 €
Τσαβδαρίδης Λάζαρος	10 €
Εξίζογλου Αναστασία	20 €
Σιδηρόπουλος Ιωάννης	50 €
Αραβίδου Όλγα	30 €
Χαραλαμπίδης Αγάπιος	10 €
Χαρινός Σταύρος	15 €
Σωματαρίδης Αλέξανδρος	10 €
Σεϊταρίδης Θ. Παντελής	10 €
Σεϊταρίδης Π. Χρήστος (Ιερέας)	10 €
Κωτίδου Ειρήνη	10 €
Γεωργιάδης Ηλ. Ιορδάνης	10 €
Δημητριάδης Γεώργιος	10 €
Πανόπουλος Ελευθέριος	10 €
Πανόπουλος Παναγιώτης	10 €
Παπαθανάκος Αθανάσιος	10 €
Χαρπαντίδου Κυριακή	20 €
Πολυχρονίδου Κ. Σοφία	20 €
Τσαλαγιάδου Σεβαστή	30 €
Γρηγοριάδης Δ. Ιωάννης	20 €
Εφραιμίδου-Λιβαδαρά Μαρία	50 €
Οικονόμου Στυλιανή	20 €
Πολυχρονίδου-Χαλάτση Ζωή	20 €
Τηλεκερίδης Χριστόφορος	30 €
Δανηλίδης Λεωνίδας	15 €
Μαυροματίδου Αναστασία	10 €
Χατζηγιαννίδης Σάββας	10 €
Πετρόπουλος Μάριος	10 €
Τερζίδου Αρ. Μαρία	10 €
Τοπουζίδης Ιωάννης	10 €
Τοπουζίδης Ισαάκ	10 €
Πουλκίδου Βασιλική	10 €
Κουμπρίδης Ηλίας	10 €

τα ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ μας

Γάμοι

Την Δευτέρα 1 Μαΐου ενώθηκαν με τα δεσμά του γάμου στον Ι. Ναό Ζωοδόχου Πηγής Νέας Τραπεζούντας, ο Δημήτριος Κοσμάογλου και η Αλχαζίδου Ελπίδα του Χρήστου.

Γεννήσεις

Το Σάββατο 11 Φεβρουαρίου 2017, ο Τασιδης Αναστάσιος του Γεωργίου και της Εύας το γένος Γεωργιάδη, και η Παντελίδου Νάντια απέκτησαν κόρη.

Το Σάββατο 25 Φεβρουαρίου 2017 ο Ασαρίδης Αναστάσιος του Θεοχάρη και της Στυλιανής και η Σαμλίδου Σοφία του Χαράλαμπος και της Γεωργίας απέκτησαν κόρη.

Απεβίωσαν

Την Πέμπτη 12 Ιανουαρίου απεβίωσε η Τηλεκερίδου Ανθούλα σε ηλικία 78 ετών, κάτοικος Θεσσαλονίκης.

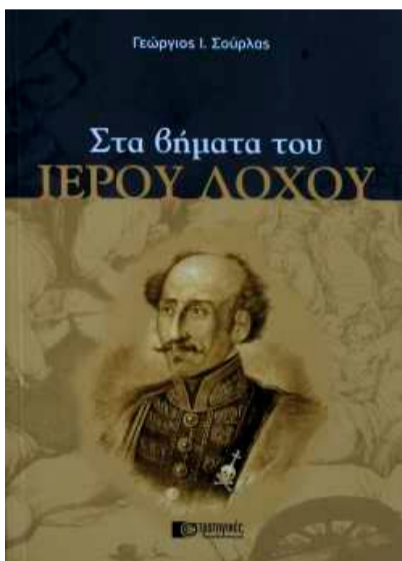
Την Πέμπτη 2 Μαρτίου απεβίωσε ο Αλχαζίδης Αναστάσιος του Σπύρου σε ηλικία 87 ετών, κάτοικος Θεσσαλονίκης.

Την Πέμπτη 9 Μαρτίου απεβίωσε ο Τερζίδης Αριστείδης του Βασιλείου, σε ηλικία 83 ετών, κάτοικος Νέας Τραπεζούντας, αρθρογράφος της εφημερίδας των Οφίτικων Νέων, μέλος της συντακτικής επιτροπής και επίτιμο μέλος του συλλόγου μας. Αφιέρωμα στη μνήμη του και στην προσφορά του κ. Αριστεΐδη στη σελ. 10

Την Παρασκευή 10 Μαρτίου απεβίωσε ο Λυκίδης Αναστάσιος του Ιωάννου σε ηλικία 92 ετών, κάτοικος Νέας Τραπεζούντας.

Την Παρασκευή 7 Απριλίου απεβίωσε ο Αραβίδης Νικόλαος του Γεωργίου κάτοικος Φιλώτας Φλώρινας.

Την Τετάρτη 24 Μαΐου απεβίωσε ο Παραδεισόπουλος Παύλος του Νικολάου σε ηλικία 63 ετών, κάτοικος Κατερίνης.

Παρουσίαση βιβλίου

Αυτό το εξαιρετικό βιβλίο του κ. Γεωργίου Σούρλα με τίτλο «Στα βήματα του Ιερού Λόχου» διατίθεται από τον σύλλογο μας και ευρίσκεται στην δανειστική βιβλιοθήκη του συλλόγου. Για περισσότερες πληροφορίες στην υπεύθυνη βιβλιοθήκης και μέλος του Δ.Σ. κ. Ελένη Αδαμίδου και στον πρόεδρο του Δ.Σ. κ. Βασίλειο Παραδεισόπουλο.

ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

Δίμηνη έκδοση
ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"
Ν. ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ ΠΙΕΡΙΑΣ

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο ο πρόεδρος του Συλλόγου
ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ : Βασίλης Παραδεισόπουλος 6937054415

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Τηλέφωνο - Fax: 23510 91291, E-mail: info@ipsilantis.gr

WEB SITE : www.ipsilantis.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Δ.Σ. Συλλόγου

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βασίλης Παραδεισόπουλος

Σεϊταρίδης Δημοσθένης

Τερζίδης Βασίλειος

Φιλολογική επιμέλεια : Ζανέτα Κλεοπάτρα

Σελιδοποίηση : Σπύρος Κανελλάτος

Εκτύπωση : Τυπογραφείο "Παναγιωτίης" - 23510 23625

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού

Φυσικά πρόσωπα : 10 ευρώ

Σύλλογοι - Κοινότητες : 30 ευρώ

Τράπεζες - Επιχειρήσεις Α.Ε. 45 ευρώ

Εξωτερικού:

Για χώρες Ευρώπης 25 ευρώ

Για άλλες Ηπείρους 30 δολ. ΗΠΑ

Επιταγές - εμβάσματα:

Εφραιμίδης Βασίλης - Ταμίας (6976806391)

60100 Νέα Τραπεζούντα

*Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται

*Τα κείμενα εκφράζουν τις απόψεις των συντακτών τους και όχι του Συλλόγου "ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"

Από την παρέλαση στην Κατερίνη

Εορτή της 25ης Μαρτίου

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα εορτάσθηκε η μεγάλη διπλή γιορτή της πατρίδας μας, η εορτή της 25ης Μαρτίου στο χωριό μας τη Νέα Τραπεζούντα. Το πρωί της 25ης Μαρτίου τελέσθηκε στον Ι. Ναό Ζωοδόχου Πηγής η καθιερωμένη πανηγυρική Θεία Λειτουργία και Δοξολογία παρουσία του συνόλου των κατοίκων του χωριού, των παιδιών του Νηπιαγωγείου Νέας Τραπεζούντας – Κάτω Αγιάνη, και των νέων του συλλόγου Υψηλάντης ντυμένοι όλοι τους με τις παραδοσιακές φορεσιές. Μετά το πέρας της Δοξολογίας, τον πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε η Διευθύντρια του Νηπιαγωγείου κ. Σοφία Χατζηδημητρίου.

Ακολούθησε επιμνημόσυνη δέηση υπέρ των θυμάτων της Επανάστασης του 1821 στην πλατεία «Υψηλάντηδων» μπροστά στην προτομή του Αλέξανδρου Υψηλάντη, όπου και έγινε και η κατάθεση στεφάνων από τους φορείς του χωριού, και συγκεκριμένα από το Τοπικό συμβούλιο Νέας Τραπεζούντας, από το Νηπιαγωγείο Νέας Τραπεζούντας – Κάτω Αγίου Ιωάννη, από τον Σύλλογο Υψηλάντη, και από τον εκπρόσωπο της Εθνικής Αντίστασης. Μετά την κατάθεση στεφάνων το πρόγραμμα έκλεισε με πατριωτικά τραγούδια – ποιήματα και τον Εθνικό Ύμνο από τα παιδιά του Νηπιαγωγείου. Στην έδρα του Δήμου, στην πόλη της Κατερίνης έγινε η μεγάλη παρέλαση μαθητών, συλλόγων και φορέων του Δήμου Κατερίνης όπου το παρόν έδωσε και ο σύλλογος Υψηλάντης με όλα τα μέλη των τμημάτων του.

Μεγάλη διάκριση για τον Δημήτρη Μητσιόπουλο στην Ελληνορωμαϊκή πάλη.

Την πρώτη θέση και το χρυσό μετάλλιο κατέκτησε ο Δημήτρης Μητσιόπουλος, στους προκριματικούς αγώνες Ελληνορωμαϊκής πάλης Βορείου Ελλάδος που πραγματοποιήθηκαν την Κυριακή 2 Απριλίου στον Ευρωπό του Ν. Κιλκίς. Ο Δημητράκης που είναι και μέλος του εφηβικού χορευτικού τμήματος του συλλόγου Υψηλάντης, αγωνίστηκε στην κατηγορία παμπαίδων των 85 κιλών, και οι αγώνες αυτοί έγιναν στα πλαίσια του Πανελληνίου Πρωταθλήματος. Στη φωτογραφία ο Δημητράκης γεμάτος χαρά και ικανοποίηση για την κατάκτηση του χρυσού μεταλλίου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Αναστορώ τα παλαιά κι η κάρδα'μ φαρμακούται, κρούγνε σο νουμ τα μαθητικά χρόνια και η γούλα'μ γομούται-Μαθητικές αναμνήσεις από το Δημοτικό Σχολείο Νέας Τραπεζούντας Πιερίας. Αγαπητοί μας συμμαθητές και συμμαθήτριες Σας προσκαλούμε την

Κυριακή 11 Ιουνίου 2017 και ώρα 1μ.μ

στην 6η Συγκέντρωση-Συνεστίαση των μαθητών και μαθητριών του Δημοτικού Σχολείου Νέας Τραπεζούντας από το παλιό μικρό σχολείο, στη θέση της σημερινής πρώην κοινότητας, ανεξαρτήτου ηλικίας στην Ταβέρνα Λεμονανθός στον Κάτω Αγιάνη (περιοχή Λιβάδεια), τηλ. 23510 91770. Όλοι σας θα είστε ευπρόσδεκτοι και θα μας τιμήσετε με την παρουσία σας.

Οι πρωτεργάτες της ιδέας και η απόφαση να διοργανώσουν πέντε προηγούμενες συναντήσεις και την φετινή είναι οι συμμαθητές μας(διακοπή ολίγων χρόνων) κ. Γεωργιάδης Μιχαήλ, Ιωάννης Αλχαζίδης και Μιχαήλ Βασιλειάδης τους οποίους συγχάριζουμε και τους ευχαριστούμε.

Αγαπητοί μας συμμαθητές μέσα στην λεγόμενη παγκοσμιοποιημένη εποχή που ζούμε και μέσα στην αποξένωση και την καταναλωτική κοινωνία είναι ότι καλύτερο οι συγκεντρώσεις αυτές. Πρέπει να έχουμε επαφή και επικοινωνία μεταξύ μας για να μην ξεχάσουμε τις ρίζες μας.

Εκτός από την πρόσκλησή μας, θα σας πάρουμε και τηλέφωνο, πιθανόν ή να ξεχάσουμε κάποιους.

Είσαστε όλοι προσκεκλημένοι και να μεταδοθεί η είδηση αυτή από στόμα σε στόμα.

Θέλουμε να έρθετε με τους συζύγους σας, θα έχει νόστιμα εδέσματα .

Η συγκέντρωση αυτή θα είναι ένα Νεοτραπεζούντιο προσκλητήριο. Σας παρακαλούμε να διαθέσετε όλοι από τον πολύτιμο χρόνο σας, για να είσατε εκεί όπου θα έχει ένα ωραίο πρόγραμμα και είμαστε σίγουροι ότι θα ευχαριστηθείτε.

Σας ευχαριστούμε εκ των προτέρων για την τιμητική σας παρουσία.

Με ιδιαίτερη μαθητική τιμή

Από την οργανωτική επιτροπή-Για πληροφορίες

1. Μιχαήλ Γεωργιάδης του Τελιόρ τηλ. 23510 91207
2. Ιωάννης Αλχαζίδης της Γρεήνας-Εχτιάρ τηλ. 23510 91655
3. Μιχαήλ Βασιλειάδης του Γιαννάκου τηλ. 23510 21000

Σημείωση: Η είσοδος είναι ελεύθερη-πληρώνουμε κατά την έξοδο ατομικά την μερίδα 8€.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Και μην ξεχνάτε να τακτοποιήσετε την συνδρομή σας για τα «ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Στους ανταποκριτές μας:

Σταυριανίδη Σταύρο, τηλ. 6973496145.

Στον ταμία του Συλλόγου:

Εφραιμίδη Βασίλειο τηλ. 6976806391

Ταχυδρομικώς, με εντολή, με τα στοιχεία:

Μορφωτικός Ποντιακός Σύλλογος Αλέξανδρος Υψηλάντης Νέας Τραπεζούντας Πιερίας Τ.Θ. 8004 ΤΚ 60100 Κατερίνη Πιερίας.

Μέσω τραπεζών για συνδρομητές εσωτερικού και εξωτερικού στους κάτωθι λογαριασμούς:

Εθνική Τράπεζα Ελλάδας:

373/296174-11

IBAN: GR 6001103730000037329617411

Eurobank Εργασίας:

0026-0210-15-0100477219

IBAN: GR 9402602100000150100477219

Στην κατάθεση μέσω τραπεζών θα πρέπει να αναγράφονται τα στοιχεία του καταθέτη για να αποσταλεί και η σχετική απόδειξη από το ταμείο του Συλλόγου.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

και η Συντακτική Επιτροπή της Εφημερίδας.

Ανακοίνωση Γνωστοποίηση

Αγαπητοί συνδρομητές και συνδρομήτριες της εφημερίδας μας του εξωτερικού, για την καλύτερη εξυπηρέτησή σας, σας γνωστοποιούμε ότι μπορείτε να στέλνετε ηλεκτρονικά την συνδρομή σας στον λογαριασμό του συλλόγου στην Eurobank με αριθμό GR8602602100000151100062169 και αφού προσθέσετε μπροστά από τον λογαριασμό τα στοιχεία BIC:IERBKGRAA

Από τη Συντονιστική Επιτροπή της Εφημερίδας «Οφίτικα Νέα»

συνέχεια από τη σελ. 1

Οι εκδηλώσεις ξεκίνησαν την Τετάρτη 19 Απριλίου με την επίσημη έναρξή τους και ολοκληρώθηκαν την Κυριακή 30 Απριλίου με το τουρνουά σκάκι, με το κύριο μέρος των εκδηλώσεων να πραγματοποιείται από την Τετάρτη 19 Απριλίου έως και την Κυριακή του Θωμά, 23 Απριλίου.

Στη συνέχεια του κειμένου θα αναφερθούμε αναλυτικά και σε κάθε μέρα ξεχωριστά για το τι έγινε στα φετινά «ΥΨΗΛΑΝΤΕΙΑ», που πέρα από την οργανωτική επιτυχία, αποτέλεσαν για μια ακόμη χρονιά σημείο αναφοράς και συζήτησης για το χωριό μας την Νέα Τραπεζούντα και τον σύλλογό μας, τον Αλέξανδρο Υψηλάντη.

Τετάρτη 19 Απριλίου

Έγινε η επίσημη έναρξη των «ΥΨΗΛΑΝΤΕΙΩΝ» 2017 στην αίθουσα εκδηλώσεων του συλλόγου στη Νέα Τραπεζούντα. Μετά τους χαιρετισμούς των επισήμων, και το καλωσόρισμα των παρευρισκομένων από τον πρόεδρο του συλλόγου κ. Παραδεισόπουλο Βασίλειο ακολούθησε ομιλία – διάλεξη με θέμα: «**Τραγώδω Ρωμαίικα**», Ποντιακή λύρα και ταυτότητα στη σημερινή Τουρκία, με ομιλητή τον κ. **Μιχαηλίδη Νίκο**. Μετά το πέρας της ομιλίας του κ. Μιχαηλίδη, ο οποίος παρουσίασε με απλό και κατανοητό τρόπο πολλά και ενδιαφέροντα στοιχεία από την έρευνα του στον Πόντο για την μουσική και τον στίχο. Το Δ.Σ. του συλλόγου του απένειμε το βραβείο «Δημήτριος Υψηλάντης» τιμώντας τον για την έρευνα και συμβολή του στην αναγέννηση της ποντιακής μουσικής στον Πόντο. Επίσης το Δ.Σ. του συλλόγου μας δώρισε στον κ. Μιχαηλίδη Νίκο και ένα σπάνιο αντίγραφο χάρτη του Πόντου του 1700 μ.Χ. από το αρχείο του αείμνηστου Γιάννη Μεγαλόπουλου.

Η πρώτη ημέρα των εκδηλώσεων έκλεισε με ποντιακά τραγούδια που απέδωσε η Βυζαντινή – Παραδοσιακή χορωδία του συλλόγου μας, υπό την διεύθυνση του υπευθύνου διδασκαλίας κ. Τουρνά Παναγιώτη. Λύρα έπαιξε ο Αλέξανδρος Αλχαζίδης και τον συνόδευσε στο νταούλι ο Δήμος Αθανασιάδης, ενώ την παρουσίαση της εκδήλωσης έκανε το μέλος του Δ.Σ. κ. Παπαργυρόπουλος Μιχάλης.

Πέμπτη 20 Απριλίου

Στις 6:30 μ.μ. τελέσθηκε στον Ι. Ναό Ζωοδόχου Πηγής πανηγυρικός εσπερινός προεξάρχοντος του Πανοσολογιότατου Αρχιμανδρίτου π. Ιωακείμ Οικονομικού. Μετά το πέρας του εσπερινού έγιναν στην αίθουσα εκδηλώσεων του Ι. Ναού Ζωοδόχου Πηγής, τα εγκαίνια της έκθεσης φωτογραφίας του Αντιπροέδρου του συλλόγου μας Δημοσθένη Σεϊταρίδη με θέμα: «Οδοιπορικό στον Αλησμόνητο Πόντο» (Εκκλησίες – Μοναστήρια – Μουσεία – Αρχοντικά), και ήταν ανοικτή για το κοινό έως και την Κυριακή 23 του μήνα.

**Παρασκευή 21 Απριλίου
Εορτή Ζωοδόχου Πηγής**

Το πρωί τελέσθηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία στον Ι. Ναό Ζωοδόχου Πηγής, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κίτρους – Κατερίνης και Πλαταμώνος κ.κ. Γεωργίου.

Το απόγευμα, στις 6:30 μ.μ. στην αίθουσα του συλλόγου έγιναν οι αυγομαχίες. Αυτό το πατροπαράδοτο έθιμο των αυγομαχιών πραγματοποιείται στη Νέα Τραπεζούντα από τις αρχές της δεκαετίας του 1950 την η-

ΥΨΗΛΑΝΤΕΙΑ 2017

Αφιερωμένα στην Αναγέννηση της Ποντιακής Μουσικής στον Πόντο

**Τετάρτη 19 Απριλίου
Ομιλία Νίκου Μιχαηλίδη**

Η χορωδία του συλλόγου με τον υπεύθυνο διδασκαλίας κ. Τουρνά Παναγιώτη.

Ο κ. Μιχαηλίδης Νίκος στην ομιλία του.

Η Πρόεδρος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Ποντιακών Συλλόγων κ. Χριστίνα Σαχινίδου, και δίπλα της ο πατήρ Σταυριανίδης Δημήτριος.

**Παρασκευή 21 Απριλίου
Πανηγυρική Θεία Λειτουργία
Εορτή Ζωοδόχου Πηγής.****Πέμπτη 20 Απριλίου
Έκθεση φωτογραφίας Δημ. Σεϊταρίδη**

Ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης κ.κ. Γεώργιος, με τον Αντιπρόεδρο του συλλόγου μας Δημοσθένη Σεϊταρίδη.

Την Πέμπτη 20 Απριλίου στα εγκαίνια της έκθεσης

Οι δύο νταουλτσήδες, ο μικρός Γιώργος Παπαδόπουλος, με τον Δήμο Αθανασιάδη.

Παρασκευή 21 Απριλίου Μουσική Βραδιά Εορτή Ζωοδόχου Πηγής

Βασίλης Τοπαλίδης τραγουδι, Βαγγέλης Παραδεισόπουλος λύρα, Δήμος Αθανασιάδης νταούλι.

Αλέξανδρος Αλχαζίδης στη λύρα.

Αδαμίδης Σάββας μπουζούκι, Κωνσταντίνος Παπαργυρόπουλος κιθάρα-τραγουδι, Βαγγέλης Παραδεισόπουλος αρμόνιο.

Σταύρος Χααραλαμπίδης στο τραγουδι

Ο Βασίλης Τοπαλίδης με τον Πέτρο Βασιλειάδη στη λύρα

μέρα της πανηγύρεως του χωριού. Μικροί και μεγάλοι αυγομάχοι τσούγκρισαν τα αυγά τους χωρισμένοι σε δύο ομάδες, παιδων – ενηλίκων, και με τελικούς νικητές στους παίδες τους Αμπατζίδη Δημήτριο 1ος, Παρμαξίδη Νικόλαο 2ος, και Κουνατίδου Ελισσάβετ 3η (θέση).

Στους ενήλικες νικητής ανεδείχθη ο πολυνίκης των αυγομαχιών της Νέας Τραπεζούντας Τσιβαλιδής Ανέστης δεύτερος ο Καρυπίδης Νικόλαος και τρίτος ο Παντελίδης Θεοχάρης.

Ο σύλλογος στους τρεις πρώτους νικητές ανά κατηγορία απένειμε από ένα κύπελλο, ενώ σε όλους τους συμμετέχοντες από ένα αναμνηστικό δίπλωμα συμμετοχής. Και το πρόγραμμα της ημέρας έκλεισε με μια πολύ ωραία μουσική βραδιά με ποντιακό και ελαφρολαϊκό πρόγραμμα με τους μουσικούς της Νέας Τραπεζούντας.

Η εκδήλωση έγινε στην αίθουσα του συλλόγου και έπαιξαν και τραγούδησαν οι μουσικοί: Παπαργυρόπουλος Κωνσταντίνος – Αδαμίδης Σάββας – Παπαδόπουλος Βαγγέλης – Αλχαζίδης Αλέξανδρος – Χααραλαμπίδης Σταύρος – Δημοσθένης Αθανασιάδης.

Φιλική συμμετοχή στο ποντιακό πρόγραμμα είχε ο γνωστός και πολύ αγαπητός τραγουδιστής Βασίλης Τοπαλίδης.

συνέχεια στη σελ 6

Παρασκευή 21 Απριλίου Αυγομαχίες Εορτή Ζωοδόχου Πηγής

Σάββατο 22 Απριλίου

Στον χώρο της κεντρικής πλατείας του χωριού έγινε η αναβίωση παραδοσιακών παιχνιδιών, όπως παιζόντουσαν στον αλησμόνητο Πόντο και στην Νέα Τραπεζούντα. Μικροί και μεγάλοι και μέλη του Δ.Σ. του συλλόγου αναβίωσαν τα παιχνίδια: Σκλαβάκια (κλεφτουρίτσα), Αλυσίδα, Χαμελέτε, Λύντζια (τα πεντάβολα), το Γαϊδουράκι, τα Μήλα και το Τζαμί.

Κυριακή του Θωμά - 23 Απριλίου

Το πρωί τελέσθηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία στον Ι.Ναό Αποστόλου Θωμά στα κοιμητήρια της Νέας Τραπεζούντας. Μετά την Θεία Λειτουργία έγινε αναβίωση του Ταφικού Εθίμου όπως γίνονταν στον Ιστορικό Όφι του Πόντου.

Την Κυριακή του Θωμά οι Έλληνες του Πόντου τιμούσαν τους νεκρούς τους, με ένα ιδιαίτερο έθιμο που έχει τις ρίζες του στην αρχαία Ελλάδα. Πίστευαν ότι οι ψυχές των νεκρών ανεβαίνουν από τον Άδη την ημέρα της Ανάστασης για να παραμείνουν ως την ημέρα του Αγίου Πνεύματος. Έτσι την Κυριακή του Θωμά συγγενείς και φίλοι των νεκρών συγκεντρώνονταν στα κοιμητήρια και πάνω στους τάφους των αγαπημένων τους, παρέθεταν γεύμα προς τιμήν τους, με εδέσματα που είχαν παρασκευάσει από το σπίτι. Με αυτό τον τρόπο ένιωθαν σαν να γευματίζουν μαζί τους οι αγαπημένοι τους που «έφυγαν» από τη ζωή.

Σήμερα

Σε όλη την Ελλάδα, όπου κατοικούν Πόντιοι, την Κυριακή του Θωμά τα κοιμητήρια γεμίζουν κόσμο. Το έθιμο που περνάει από γενιά σε γενιά τηρείται με ευλάβεια. Πάνω στους τάφους των αγαπημένων τους ή σε τραπεζάκια, Πόντιοι κάθε ηλικίας τοποθετούν ποντιακά εδέσματα, πασχαλινά αυγά, τσουρέκια και άλλα γλυκίσματα.

Συνήθως φτιάχνουν φαγητά που αγαπούσε ο νεκρός όταν ήταν εν ζωή, αναπολώντας τις όμορφες στιγμές που έζησαν μαζί του. Τα τρόφιμα προσφέρονται και σε μορφή κεράσματος στους παρευρισκόμενους, πολλές φορές και με τη συνοδεία ποντιακής λύρας.

Όποιος δεν γνωρίζει το ιδιαίτερο αυτό ποντιακό έθιμο, πιθανόν να θεωρήσει το θέαμα μακάβριο. Για τους Ποντίους όμως είναι μια εσωτερική ανάγκη «επικοινωνίας» με τους αγαπημένους νεκρούς που καλύπτεται μέσα από αυτό το έθιμο.

Το βράδυ της Κυριακής στην αίθουσα εκδηλώσεων του Συλλόγου η Ποντιακή Θεατρική Σκηνή Πιερίας παρουσίασε την ξεκαρδιστική κωμωδία του Γιάννη Κοσμίδη «*Τη νύμφης το κλέψιμον*» σε σκηνοθεσία Γεωργίου Σαββίδη. Άξιοι συγχαρητηρίων οι συντελεστές της παράστασης για την πολύ καλή σκηνική τους οι οποίοι απέσπασαν το θερμό χειροκρότημα και τα κολακευτικά σχόλια όλων των θεατών.

Κυριακή 30 Απριλίου Σκακιστικό Τουρνουά

Με απόλυτη οργανωτική και αγωνιστική επιτυχία πραγματοποιήθηκε το ανοιχτό τουρνουά γρήγορου σκακιού (rapid), ένα τουρνουά που διεξάγεται κάθε χρόνο από την καθιέρωση των «ΥΨΗΛΑΝΤΕΙΩΝ» από το 1983. Το τουρνουά πραγματοποιήθηκε με τη συνεργασία των Σκακιστικών Συλλόγων της Κατερίνης (Σ.Ο. Κατερίνης, Σ.Ο.Π.Κ.Δ. Κατερίνης) και της Ε.Σ.Σ.ΚΕ.ΔΥ.Μ. και θα ληφθεί υπόψη από την Παγκόσμια Σκακιστική Ομοσπονδία για διεθνή αξιολόγηση ELO (FIDE Rapid Ratings).

Η μεγάλη συμμετοχή σκακιστών και της φετινής διοργάνωσης αποτελεί προϊόν του αυξημένου κύρους που απέκτησε με πολύ κόπο στη διάρκεια του χρόνου το τουρνουά αυτό, χάρη στην αγάπη των μελών του συλλόγου μας για το σκάκι, και την αμέριστη και αγαστή συνεργασία των σκακιστικών συλλόγων της Κατερίνης. Το Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου μας ευχαριστεί ιδιαίτερα τον κ. Δημήτριο Γκούτζιο, μέλος του σκακιστικού ομίλου Κατερίνης ο οποίος με την εμπειρία που έχει στην διοργάνωση αγώνων σκακιού, είναι η καρδιά και η ψυχή του σκακιστικού τουρνουά των Υψηλάντειων.

Επίσης το Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου εύχεται καλή επιτυχία σε όλους όσους συμμετείχαν (σκακιστές, συνοδούς, προπονητές, διαιτητές κ.α.), τους ευχαριστεί θερμά για την παρουσία τους, και ευελπιστεί να ξανταναμώσει με όλους στο επόμενο τουρνουά του 2018. Το φετινό σκακιστικό τουρνουά με ομόφωνη απόφαση των διοργανωτών αφιερώθηκε στη μνήμη του πολυαγαπημένου μας Αριστείδη Τερζίδη που πρόσφατα έφυγε από τη ζωή.

Σάββατο 22 Απριλίου Αναβίωση παραδοσιακών παιχνιδιών

Κυριακή του Θωμά 23 Απριλίου Ταφικό Έθιμο

Κυριακή του Θωμά 23 Απριλίου Τουρνουά Σκάκι

Κυριακή 23 Απριλίου

Θεατρική παράσταση «Τη νύφες το κλέψιμον»Μ. Παρασκευή 14 Απριλίου
Περιφορά Επιταφίου

Πραγματοποιήθηκαν δύο διαφορετικά τουρνουά με βάση την ηλικία των σκακιστών (για μεγάλους και για μικρούς). Στο πρώτο τουρνουά πήραν μέρος οι σκακιστές ηλικίας από δεκατρία (13) ετών και άνω και στο δεύτερο τουρνουά πήραν μέρος οι σκακιστές ηλικίας από δώδεκα (12) ετών και κάτω, ούτως ώστε να υπάρχει μεγαλύτερο κίνητρο διάκρισης για όλους και υψηλότερο επίπεδο στις παρτίδες που πραγματοποιήθηκαν. Η μάχη για την κορυφή και στα δύο τουρνουά ήταν σκληρή με αρκετό πάθος αλλά πάντα στα πλαίσια του «ευ αγωνίζεσθαι», αρχή που διέπει το σκάκι ως άθλημα και το κάνει να ξεχωρίζει από τα υπόλοιπα αθλήματα.

Τα δύο τουρνουά πραγματοποιήθηκαν με Ελβετικό σύστημα επτά (7) γύρων, με χρόνο σκέψης για κάθε σκακιστή, δέκα λεπτά για ολόκληρη την παρτίδα και για κάθε κίνηση που ολοκλήρωνε ο παίκτης (από την πρώτη κίνηση), έπαιρνε ακόμη πέντε δευτερόλεπτα (5'') χρόνου σκέψης.

Στο πρώτο τουρνουά (ηλικίας από δεκατρία ετών και άνω) νικητής αναδείχθηκε (όπως και πέρσι) ο σκακιστής του Ομίλου Σκακιστών Γιαννισών Stefan Victor, δεύτερος τερμάτισε ο σκακιστής του Ομίλου Σκακιστών Γιαννισών Ισάκογλου Γρηγόριος, ενώ στην τρίτη θέση τερμάτισε ο σκακιστής του Σκακιστικού Ομίλου Αστυνομίας Θεσσαλονίκης Γκουντινιάς Χαράλαμπος.

Στο δεύτερο τουρνουά (ηλικίας από δώδεκα ετών και κάτω) νικητής αναδείχθηκε (όπως και πέρσι) ο σκακιστής του Σκακιστικού Ομίλου Κατερίνης Παπαγιάννης Αστέριος (πετυχαίνοντας όπως και πέρσι το απόλυτο: 7 νίκες σε 7 αγώνες).

Κύπελλα απονεμήθηκαν στους τρεις (3) πρώτους νικητές του πρώτου τουρνουά και στον πρώτο νικητή του δεύτερου τουρνουά καθώς επίσης και στις τρεις (3) καλύτερες ομάδες (σκακιστικούς συλλόγους) που προέκυψαν από το άθροισμα των πόντων που συγκέντρωσαν οι δύο καλύτεροι σκακιστές κάθε ομάδας από το κάθε ένα από τα δύο τουρνουά.

Νικήτρια ομάδα του τουρνουά αναδείχθηκε ο Όμιλος Σκακιστών Γιαννισών (με 22 πόντους συνολικά), στην δεύτερη θέση τερμάτισε ο Σκακιστικός Όμιλος Κατερίνης (με 21 πόντους συνολικά), ενώ στην τρίτη θέση ισοβάθμισαν ο Σκακιστικός Όμιλος Πτολεμαΐδας «ο Πτολεμαίος» μαζί με τον Σκακιστικό Όμιλο Πνευματικού Κέντρου Δήμου Κατερίνης (με 18 πόντους συνολικά για κάθε ομάδα) όπου με βάση τα κριτήρια ισοβαθμίας την τρίτη θέση κατέ-

κτησε ο Σκακιστικός Όμιλος Πτολεμαΐδας «ο Πτολεμαίος».

Η μεγάλη συμμετοχή σκακιστών ΚΑΙ της φετινής διοργάνωσης αποτελεί προϊόν του αυξημένου κύρους που απέκτησε με πολύ κόπο στη διάρκεια του χρόνου το σκακιστικό τουρνουά «Υψηλάντεια», χάρη στην αγάπη των ανθρώπων του τοπικού συλλόγου και των σκακιστικών συλλόγων της Πιερίας.

Ευχόμαστε καλή επιτυχία σε όλους όσους συμμετείχαν (σκακιστές, συνοδούς, προπονητές, διαιτητές κλπ.), τους ευχαριστούμε θερμά για την παρουσία τους και ευελπιστούμε να βρεθούμε του χρόνου τέτοιες μέρες ξανά στη Νέα Τραπεζούντα.

Το σκακιστικό τουρνουά που πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια των πολιτιστικών εκδηλώσεων «Υψηλάντεια 2017» αφιερώνεται στην μνήμη του αξεχαστου πρωτοεργάτη του Συλλόγου Αριστεΐδη Τερζΐδη που έφυγε πρόσφατα από τη ζωή.

Στις παράλληλες εκδηλώσεις των Υψηλάντειων όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος τη Μεγάλη Παρασκευή οι νέοι του χορευτικού συγκροτήματος του συλλόγου μετέφεραν τον Επιτάφιο, και η χορωδία του συλλόγου έψαλε τα εγκώμια.

Με εκτίμηση
Το Διοικητικό Συμβούλιο

Ευχαριστήριο

Το Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου μας ευχαριστεί θερμά όλους τους φορείς που συμμετείχαν στη διοργάνωση των Υψηλάντειων 2017 (Ποντιακή Θεατρική σκηνή – Ε.Σ.Σ.ΚΕ.ΔΥ.Μ. Σκακιστικό όμιλο Κατερίνης – Σκακιστικό Όμιλο του Πνευματικού Κέντρου Δήμου Κατερίνης – Τοπικό Συμβούλιο Νέα Τραπεζούντας – Ενορία Ι.Ναού Ζωοδόχου Πηγής), τους μουσικούς της Νέας Τραπεζούντας και τον Βασίλη Τοπαλίδη για την αφιλοκερδή συμμετοχή τους, τον Κανελλάτο Σπύρο για την φωτογράφιση και βιντεοσκόπηση των εκδηλώσεων, του Κοκκινίδη Χαράλαμπο για την ηχητική και φωτιστική κάλυψη των εκδηλώσεων, όλους τους συμμετέχοντες, και σε όλους όσους τίμησαν με την παρουσία τους τις εκδηλώσεις. Το Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου Υψηλάντης ευχαριστεί ιδιαίτερα τον κ. Μιχαηλΐδη Νίκο για την παρουσία του στη Νέα Τραπεζούντα, ο οποίος με την αξιόλογη ομιλία του με τίτλο: «Τραγωδΰ Ρωμΰϊκα» λάμπρυνε και έδωσε ένα ξεχωριστό κύρος στα «Υψηλάντεια» 2017.

Από το Δ.Σ. του Συλλόγου
«Αλέξανδρος Υψηλάντης»

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ

ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΟ ΑΓΝΩΣΤΟ

ΕΠΙΒΙΩΣΗ ΣΤΗ ΧΑΜΕΝΗ ΜΟΥ ΠΑΤΡΙΔΑ

συνέχεια από τη σελ 1

Η ΑΠΩΛΕΙΑ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΜΟΥ, ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΜΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑ ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΟΥ, ΜΟΥ ΠΡΟΣΕΦΕΡΕ ΤΟΣΗ ΛΥΠΗ ΣΤΑ ΠΡΩΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΟΥ. Η ΑΠΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΜΟΥ ΜΟΥ ΠΡΟΚΑΛΕΣΕ ΑΚΟΜΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΔΙΨΑ ΓΙΑ ΓΟΝΙΚΗ ΑΓΑΠΗ, ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΘΑ ΠΑΡΩ ΜΑΖΙ ΜΟΥ ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ ΜΟΥ.

Είμαι γεννημένος στις 9 Μαρτίου 1913 στο χωριό Ακουνέλ, ένα μικρό προάστιο της Πάφρας. Η μεγαλύτερη πόλη που βρισκόταν στη Μαύρη θάλασσα ήταν η Σαμψούντα στον Πόντο. Ήμουν ο νεότερος από τα δεκατρία παιδιά, έντεκα αγόρια και δυο κορίτσια. Οι γονείς μου ήταν ο Σάββας και η Μαγδαληνή.

Μου είπαν ότι ο πατέρας μου συνελήφθη μια νύχτα το 1916 από την τουρκική αστυνομία και κανείς δεν τον είδε ξανά. Υποθέτω πως δολοφονήθηκε. Όταν μόλις τριών χρόνων εκείνη τη στιγμή, μου είναι αδύνατον να τον θυμάμαι και δεν έχω ούτε φωτογραφίες του.

Τρεις μήνες αργότερα η κυβερνητική αστυνομία και ο στρατός μας διέταξαν να φύγουμε όλοι από τα σπίτια μας και μας εξόρισαν από το χωριό μας στην πόλη της Πάφρα. Ευτυχώς η αδελφή της μητέρας μου και ο σύζυγός της, ο Αντώνιος Τσόνογλου, που ήταν έμπορος καπνού, ζούσαν εκεί σαν άνθρωποι της μεσαίας αστικής τάξης. Καλωσόρισαν τη μητέρα μου, τις δυο αδελφές μου και εμένα με ανοικτές αγκάλες γνωρίζοντας τις κακουχίες που αντιμετωπίζαμε και, αφού ήμασταν οικογένεια, δεν ήμασταν βάρος για αυτούς.

Δεν θυμάμαι κάποιο από τα υπόλοιπα αδέρφια μου να ήταν μαζί μας εκείνες τις μέρες.

Μερικές μέρες αργότερα, ο θείος μου και ένας φίλος του πήγαν πίσω στο χωριό μας για να μαζέψουν ορισμένα από τα αντικείμενα της μητέρας μου και μερικά χρυσά φιορίνια που ήταν κρυμμένα στην αυλή του σπιτιού. Τα χρήματα αποτελούσαν μεγάλη βοήθεια, καθώς μείναμε με πολύ λίγα υπάρχοντα. Κατά την επιστροφή του ο θείος μου συμβούλεψε την μητέρα μου να μην πάμε ποτέ ξανά πίσω, αφού το χωριό μας είχε καταστραφεί και καεί εντελώς. Χρειάστηκε κουράγιο για να το αντιμετωπίσουμε αυτό, αλλά αν μας έπιαναν θα μας σκότωναν.

Το 1918 ο τουρκικός στρατός σκότωσε το θείο μου Αντώνιο στην Αμάσεια. Μέχρι εκείνη τη στιγμή η μνήμη μου είναι πολύ περιορισμένη, ένα συνονθύλευμα σκέψεων σαν ένα όνειρο. Η ζωή μας έπαιζε άσχημα παιχνίδια, όμως εγώ έχω ξεχάσει ότι είχε γίνει μέχρι το 1918.

Δυο χρόνια πέρασαν (1920). Έπαιζα με μερικά παιδιά δίπλα σε ένα ποτάμι με το όνομα Κιβέλ Ιρμάκ (Kivel Irmak), που κατέληγε στη Μαύρη Θάλασσα και διχοτομούσε την πόλη της Πάφρα, όταν ένας άνδρας με ένα κάρο που το έσερνε ένας ταύρος με πλησίασε

και έκατσε δίπλα μου. Με καλόπιασε προσφέροντάς μου γλυκά, φουντούκια και άλλα καλούδια, πράγματα που πολύ λίγα παιδιά είχαν εκείνο τον καιρό. Με φώναξε με το όνομά μου, χρησιμοποίησε το όνομα της μητέρας μου και μου μιλούσε σαν να ήξερε την οικογένειά μου. Πληροφορίες που υποθέτω πολύ εύκολα μπορεί να εκμαιεύσει ένας ενήλικας από ένα παιδί επτά ετών (παρασύρθηκα από την γενναιοδωρία και τα ψέματά του). Η μητέρα μου, μου είπε, είχε να κανονίσει μερικά σημαντικά πράγματα στην άλλη μεριά της πόλης και του ζήτησε να με φροντίσει και να με πάει σε εκείνη. Ξεκινήσαμε να περπατάμε και σύντομα βρέθηκα στο κάρο στο δρόμο για τη συνάντησή με την μητέρα μου. Θυμάμαι ότι ο ήλιος έδυε και με το κούνημα από το κάρο αποκοιμήθηκα. (Παρόλο που εκείνη την εποχή παντού υπήρχε καταπίεση και ταραχή, οι ηλικιωμένοι άνθρωποι έχαιραν εκτίμησης, σεβασμού και εμπιστοσύνης και έτσι τα παιδιά έπαιζαν μαζί τους χωρίς να φοβούνται μήπως πάθουν κάποιο κακό.)

Δεν είμαι σίγουρος για την απόσταση που ταξίδεψα από την Πάφρα. Κάποιος θα μπορούσε να υπολογίσει ότι ήταν περίπου 15 με 20 χιλιόμετρα για το χωριό Τεμί Ρφικότζ (Temi Rfikoge).

Όταν ξύπνησα ζήτησα τη μητέρα μου και μου είπαν ότι είναι αργά και θα την συναντούσαμε την επόμενη μέρα μετά από ένα γεύμα και ένα καλό βραδινό ύπνο. Το επόμενο πρωινό άρχισα να κλαίω ζητώντας τη μητέρα μου. Μου είπαν ότι είχε έρθει την ώρα

που κοιμόμουν και ζήτησε από τον κύριο να με φροντίσει για μια βδομάδα. Η βδομάδα έγινε βδομάδες και αργότερα μήνες.

Όλο τον καιρό που πέρασα με την τουρκική οικογένεια υπήρχε αγάπη, άνεση και έλαβα την ίδια μεταχείριση με την κόρη τους που ήταν λίγο μεγαλύτερη.

Η ζωή μου είχε αλλάξει. Κάθε πρωί η Χανούμ (η τούρκισσα μητριά μου) μας έδινε φαγητό και νερό για όλη τη διάρκεια της ημέρας και μας έστελνε στα χωράφια να βοσκήσουμε τα ζώα, περιορίζοντάς τα, ώστε να μην χαθούν, καθώς δεν υπήρχαν φράκτες. Μερικές φορές μας μάλωναν και μας χτυπούσαν αν δεν κάναμε σωστά και ήμουν εγώ αυτός που ανέλαβε τις ανδρικές εργασίες που απαιτούνταν στο αγρόκτημά τους.

Εξι μήνες πέρασαν και μερικές φορές πολύ δύσκολα ελεγχόμουν. Είχα ψυχική δύναμη και αυτός ο ηλικιωμένος Τούρκος δεν μπορούσε να την ελέγξει. Δεν ξέχασα ποτέ την μητέρα μου και την οικογένειά μου και αναρωτιόμουν γιατί δεν ήρθαν ποτέ να με δουν.

Σεπτέμβριος 1921. Το αγρόκτημα βρισκόταν πολύ κοντά στο δρόμο που ήταν αρκετά φαρδύς για να περνάν τα κάρα που ταξίδευαν. Ήταν μεσημέρι και άκουσα έναν ψίθυρο πίσω από τα δέντρα όταν συνειδητοποίησα ότι ένας άγνωστος με φώναζε. Έμοιαζε άγριος με την ελληνική παραδοσιακή φορεσιά με όπλο, ξίφος και μαχαίρια και με τρόμαξε, οπότε δεν ήθελα να τον προσεγγίσω. Παρατηρώντας την κόρη που ήταν αρκετά μακριά, τον πλησίασα και με έκπληξη διαπίστωσα ότι είπε το όνομά μου. Αυτό με καθησύχασε αμέσως. Είπε ότι ήταν φίλος της οικογένειας και ήξερε τη μητέρα και τον πατέρα μου (Σάββας και Μαγδαληνή). Είπε πως αυτοί οι άνθρωποι ήταν Τούρκοι και μια μέρα θα με έκαναν μουσουλμάνο. Μου είπε να τους εγκαταλείψω και με την δική του φροντίδα και καθοδήγηση θα μπορούσα να φύγω. Συνέχισε να λέει «τα πράγματα είναι πολύ επικίνδυνα και κάτι έπρεπε να κάνω». Αυτός ο ίδιος δεν μπορούσε να με πάρει αλλά θα μου έδειχνε το δρόμο.

Δείχνοντας προς μια κατεύθυνση μου είπε: «Αυτός είναι ο δρόμος για την Πάφρα. Θα τον ακολουθήσεις για μια ώρα περπατώντας μέχρι το ποτάμι, θα περάσεις τη γέφυρα και θα φτάσεις σε ένα μύλο. Ο ιδιοκτήτης του είναι Έλληνας και θα σε βοηθήσει. Από εκεί θα σε πάει στην Αλατσάμ (Alatsam)». Μου είπε ότι οι τρεις ώρες περπάτημα που έκαναν άξιζε τον κόπο και ήταν χαρούμενος που με βρήκε ασφαλή. «Αν δεν φύγεις μέχρι αύριο τέτοια ώρα, θα σε σκοτώσω», με προειδοποίησε και εξαφανίστηκε. Ο ύπνος ήταν δύσκολος εκείνο το βράδυ. Επιτέλους ήρθε η ώρα που θα συναντούσα τα αγαπημένα μου πρόσωπα.

Αργότερα ανακάλυψα ότι ήταν ένας από τους πολλούς ενήλικες άνδρες που κρύβονταν στα βουνά, φοβούμενοι για τη ζωή τους, αφού οι περισσότεροι εκτελούνταν. Υποθέτω θα τους ονομάσετε αγωνιστές της ελληνικής απελευθέρωσης. Χρόνια αργότερα στην Ελλάδα ανακάλυψα το όνομα του άνδρα αυτού, ήταν Νικόλαος Αράπογλου, και ήταν στέλεχος στον πόλεμο που είχαν κηρύξει οι αντάρτες εναντίον της τουρκικής εκστρατείας για την γενοκτονία.

Την επόμενη μέρα το αγρόκτημα έμοιαζε ακόμα πιο κοντά στο μονοπάτι που θα με οδηγούσε στο μύλο. Η κόρη, το όνομα της οποίας δεν θυμάμαι, ήταν σε κάποια απόσταση από εμένα και έτσι αποφάσισα ότι αυτή ήταν η κατάλληλη ευκαιρία για εμένα να φύγω. Με όλο το κουράγιο που ένα εφτάχρονο παιδί μπορεί να συγκεντρώσει πήρα ένα μικρό παγούρι με νερό, την περισσότερη από την ποσότητα του φαγητού της ημέρας και περπάτησα μακριά στο γεμάτο στροφές δρόμο χωρίς να με δουν. Την περισσότερη ώρα έτρεχα και τελικά έφτασα στο ποτάμι, διέσχισα τη μικρή γέφυρα και πλέον έβλεπα το μύλο.

Η πόρτα ήταν ανοικτή, σαν να περίμενε κάποιος να φτάσω, ο ιδιοκτήτης με καλωσόρισε θερμά, με φίλησε στο μέτωπο και με επαίνεσε για την προσπάθειά μου. Λίγο αργότερα μου είπε ότι έχω λίγο ακόμα περπάτημα και αφού ήταν ακόμα πρωί, ο χρόνος ήταν πολύτιμος και δεν θα έπρεπε να τον σπαταλήσω στη συνομιλία μας.

Στην άλλη πλευρά του μύλου υπήρχε ένα μικρό μονοπάτι που το χρησιμοποιούσαν οι ντόπιοι για να πηγαίνουν στην πόλη Αλατσάμ (Alatsam). Μου είπε να ακολουθήσω το μονοπάτι μέχρι να φτάσω στην κορυφή και από εκεί θα έβλεπα την πόλη. Οι περισσότεροι

άνθρωποι εκεί ήταν Έλληνες και θα με φρόντιζαν.

Απογοητευμένος ξεκίνησα προς την κορυφή του λόφου, έχοντας στο νου μου τα λόγια του να μην αφήσω το μονοπάτι. Δεν κατάλαβα ποτέ γιατί δεν με πήγε αυτός και γιατί άφησε έναν τόσο μικρό μόνο του. Υποθέτω οι καιροί ήταν δύσκολοι και πολύ επικίνδυνοι για τους Έλληνες παντού, ώστε να διακινδυνεύσουν κάτι χωρίς ουσιαστικό λόγο.

Ωρες αργότερα έφτασα στην κορυφή, κουρασμένος και ανακουφισμένος γνωρίζοντας ότι το υπόλοιπο του ταξιδιού ήταν να κατέβω από το λόφο. Στη διαδρομή για πρώτη φορά μπορούσα να δω την πόλη που περιτριγυριζόταν από τη θάλασσα, τις βάρκες και το λιμάνι. Η πρώτη εικόνα της θάλασσας ήταν εκπληκτική. Οι βάρκες από την κορυφή του λόφου έμοιαζαν σαν μικροί ταύροι που λούζονταν στο νερό. Διέσχισα μια γέφυρα πάνω από έναν ξεροπόταμο, κάθισα και σκέφτηκα σε ποιο σπίτι να πάω για να ζητήσω βοήθεια. Θυμήθηκα τον ιδιοκτήτη του μύλου που έλεγε ότι οι περισσότεροι άνθρωποι εδώ είναι Έλληνες, αλλά ένιωθα άβολα και έπρεπε να πάρω μια απόφαση γρήγορα αφού το σκοτάδι σύντομα θα άρχιζε να πέφτει.

Γιατί διάλεξα το συγκεκριμένο σπίτι δεν το γνωρίζω, ίσως να ήταν μοιραίο, ίσως το χέρι του Θεού να με οδήγησε. Μια νεαρή γυναίκα άνοιξε την πόρτα και με ρώτησε πως θα μπορούσε να βοηθήσει το μικρό της επισκέπτη. Ρώτησα αν ήταν Έλληνες. «Ναι», αποκρίθηκε και εκείνη τη στιγμή ανακουφίστηκα και απλώς άρχισα να κλαίω. Με πήρε αγκαλιά και με πήγε μέσα όπου συνάντησα την υπόλοιπη οικογένεια, έναν ηλικιωμένο άνδρα, μια γυναίκα και δυο μικρά παιδιά.

Δεν μου πήρε πολύ για να νιώσω σαν στο σπίτι μου με το φαγητό και τη ζεστή φωτιά. Τότε ο ηλικιωμένος άνδρας με ρώτησε από πού προερχόμουν, ποιοι ήταν οι γονείς μου και γιατί ήμουν τελείως μόνος. Του εξήγησα όλα όσα πέρασα τους τελευταίους έξι μήνες και ότι δεν είδα την μητέρα μου όλο αυτόν τον καιρό. Όταν είπα το όνομα του πατέρα μου και ότι προερχόμουν από το Ακουνέλ, η νύφη που με καλωσόρισε άρχισε να κλαίει. Τότε κοίταξε τον πεθερό της και είπαν «όλοι νομίζαμε πως είχε σκοτωθεί». Συμπωματικά ήταν και αυτή από το Ακουνέλ και ήταν μια μακρινή μου αδελφή.

Το πρωινό της τρίτης ημέρας, ακριβώς μετά από την ανατολή του ηλίου η τουρκική αστυνομία ήρθε στην πλατεία της πόλης Αλατσάμ (Alatsam) και κάλεσε περίπου 1.500 ανθρώπους, οι περισσότεροι ηλικιωμένοι άνδρες, γυναίκες και παιδιά. Μας διέταξαν να εγκαταλείψουμε τα σπίτια μας για να εγκατασταθούμε σε μια άλλη περιοχή και να πάρουμε πράγματα που μπορούσαμε να κουβαλήσουμε μόνο με τα χέρια. Όσοι δεν συμμορφώνονταν θα τιμωρούνταν σκληρά. Υπήρχε σύγχυση παντού στην Αλατσάμ (Alatsam) και εκεί ξεκίνησε η δική μου πορεία εξορίας.

ΞΕΚΙΝΩΝΤΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΑΤΣΑΜ, 1920 ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΓΝΩΣΤΟ

Εξόριστοι στην ίδια μας την χώρα κάναμε πορεία, εκτεθειμένοι σε όλα τα καιρικά φαινόμενα, στον άνεμο και τη βροχή. Κατά τη διάρκεια της νύχτας θυμάμαι μερικούς ανθρώπους να κατασκευάζουν αυτοσχέδιες σκηνές με κοντάρια και σεντόνια. Κοιμόμασταν όλοι μαζί αγκαλιασμένοι για να αποφύγουμε όσο ήταν δυνατόν το κρύο της νύχτας. Οι δρόμοι ήταν κυρίως λασπώδεις, η πορεία ανηφορική και όλα αυτά γίνονταν ακόμα πιο δύσκολα με την τουρκική αστυνομία πάνω σε άλογα να εξαναγκάζει τους ανθρώπους σε πορεία και να τιμωρεί όσους δεν μπορούσαν να συνεχίσουν με ξυλοφόρτωμα και μαστίγωμα. Πολλοί από τους ηλικιωμένους και αδύναμους πέθαναν κατά τις πορείες, αλλά δεν επιτρεπόταν να θαφτούν. Οι νεκροί καλύπτονταν με οτιδήποτε μπορούσε να βρεθεί ή αφήνονταν να φαγωθούν από τα πουλιά και άλλα άγρια ζώα.

Δεκαπέντε μέρες μετά φτάσαμε στα προάστια της πόλης Ποϊβάτ (Poivat). Μέχρι τώρα πέθαναν περισσότεροι από τριακόσιοι άνθρωποι. Ο ηλικιωμένος άνδρας που με φιλοξένησε μαζί με το νεότερο εγγόνι του ήταν μέσα σε αυτούς τους ανθρώπους. Την στέγη μας αποτελούσε ένα υπόστεγο που χωρούσε μόλις εκατό περίπου ανθρώπους και οι υπόλοιποι βρίσκονταν έξω. Κατά τη σύντομη παραμονή μας στην

Το χωριό Αλατσάμ στην Πάφρα του Πόντου όπως είναι σήμερα

πόλη Ποϊβάτ (Poivat) συνειδητοποιήσαμε ότι η εξορία είχε εξαπλωθεί σε όλη τη χώρα με όλους τους Έλληνες χριστιανούς να υπόκεινται στις ίδιες απαίσιες κακουχίες.

Μερικές μέρες αργότερα μπορούσαμε να δούμε σε μια σχετική απόσταση ακόμα περισσότερους εξόριστους Έλληνες που κατασκήνωσαν όχι πολύ μακριά από εμάς και από στόμα σε στόμα έμαθα ότι ήρθαν από την Πάφρα. Ήμουν τόσο νέος, γεγονός που μου έδινε το πλεονέκτημα γιατί δεν ήμουν τόσο εκτεθειμένος στους κινδύνους. Η μετακίνησή μας από κατασκήνωση σε κατασκήνωση ήταν πιο εύκολη από ότι για τους ενήλικες. Ήθελα να βρω την μητέρα μου και έτσι είπα στην οικογένεια που με είχε υιοθετήσει ότι θα φύγω και επειδή ήμουν ένα επιπλέον στόμα και η τροφή ήταν δυσεύρετη μου έδωσαν τις ευχές τους και έφυγα.

Έψαξα την κατασκήνωση ελπίζοντας να βρω τα μέλη της οικογένειάς μου αλλά τον μόνο που κατάφερα να βρω ήταν ένας οικογενειακός φίλος, που λεγόταν Ανανίας. Τον ρώτησα αν ήξερε που είναι η μητέρα μου αλλά μου είπε πως δεν γνώριζε. Μου είπε ότι η Πάφρα χωρίστηκε σε δυο κατασκήνωσεις και ίσως να ήταν στην άλλη κατασκήνωση που σύντομα θα έφτανε στο ίδιο μέρος. Είχε τα δικά του προβλήματα προσπαθώντας να ταΐσει και να φροντίσει τα δικά του αγαπημένα πρόσωπα, οπότε η καλύτερη λύση για εμένα ήταν να γυρίσω στην οικογένεια που με είχε υιοθετήσει. Παρέμεινα εκεί τη νύχτα και αποφάσισα να πάω πίσω την επόμενη μέρα. Η απόφασή μου αυτή ήταν κακή καθώς την επόμενη μέρα, με την ανατολή του ηλίου και οι δυο κατασκήνωσεις διατάχθηκαν να ξεκινήσουν την πορεία, καθιστώντας αδύνατη την επιστροφή μου και έτσι έμεινα με την εξόριστη ομάδα από την Πάφρα.

Αυτή η περίοδος ήταν ιδιαίτερως δύσκολη γιατί ήμουν μόνος, πεινασμένος και εκτεθειμένος στο κρύο, όπως και πολλοί άλλοι που περνούσαν τις ίδιες κακουχίες. Η πείνα και η κλοπή ήταν ο μόνος τρόπος επιβίωσης καθημερινά. Μια νύχτα είχε πολύ κρύο και ήμουν χωρίς παπούτσια με λιγοστά ρούχα (μια φούστα και μια μπλούζα). Βρήκα ένα μικρό χαντάκι και αποφάσισα να κοιμηθώ εκεί ανάμεσα σε ορισμένα κουρέλια και παλιές κουβέρτες κλεμμένα από πτώματα. Ο ύπνος δεν με έπιασε γιατί, παρόλο που δεν ήμουν εκτεθειμένος στον άνεμο και το χιόνι είχε λιώσει, θα πέθαινα από το κρύο. Πολλοί εκτεθειμένοι άνθρωποι πέθαιναν για να μην αναφέρω την έλλειψη φαρμάκων καθαρού νερού και πολλών άλλων απαραίτητων αγαθών που οι εξόριστοι στερούσαν.

Άλλες είκοσι μέρες πορείας πέρασαν και φτάσαμε στην πόλη Καρκαούς (Karkouse). Και πάλι το καταφύγιο ήταν πολύ μικρό. Έτσι, την περισσότερη ώρα παραμείναμε στη λάσπη και στο παγωμένο χιόνι. Τις λίγες μέρες που μείναμε στην πόλη μπόρεσα να ζητιανέψω στους δρόμους επιτυχώς καθώς μερικοί Τούρκοι ντόπιοι μας έδιναν φαγητό, όμως την περισσότερη

ώρα ήμασταν κυνηγημένοι και κακοποιημένοι.

Είκοσι πέντε ακόμα μέρες μιζέριας, πείνας, κρύου και δυσεντερίας μέσα στην κατασκήνωση πέρασαν, με πολύ μεγάλες απώλειες στον αριθμό των εξόριστων. Είδα πολλούς ανθρώπους να σκάνε σαν μπαλόνια, να κείτονται νεκροί στο δρόμο μας. Είδα με τα μάτια μου, όπως και πολλοί άλλοι άνθρωποι, μητέρες να χάνουν τα νεαρά αγαπημένα τους πρόσωπα και παιδιά να βλέπουν τριγύρω τους μόνο το θάνατο. Αυτές είναι μερικές από τις τρομακτικές μου αναμνήσεις, τις οποίες δεν έχω καταφέρει να αποβάλλω μέχρι σήμερα. Τον καιρό που πλησιάζαμε στην πόλη Τσορούμ (Tsooum), είχαν απομείνει λιγότεροι από πεντακόσιοι άνθρωποι στην κατασκήνωσή μας.

Στο Τσορούμ (Tsooum) υπήρχε μεγάλη δύναμη της τουρκικής αστυνομίας, που κοινώς ονομάζονταν Τζαντάρμα (Chandarma), και έτσι ήταν δύσκολο να τρυπήσεις μέσα στην πόλη, αλλά δεν είχαμε άλλη επιλογή καθώς η πείνα ήταν ένα ισχυρό κίνητρο να διακινδυνεύσεις να μαστιγωθείς ακόμα και να εκτελεστείς. Η πείνα στα τουρκικά σπίτια είναι η μόνη αιτία που κατάφερα να επιβιώσω, καθώς έβλεπαν τις βασανισμένες ψυχές και βοηθούσαν με τα λίγα που μπορούσαν να προσφέρουν κυρίως για τα μικρότερα παιδιά.

Σε ολόκληρη την πορεία της εξορίας, περπατούσαμε μόνο κατά την διάρκεια της ημέρας που ήταν ήδη αρκετά επίπονο, αλλά τώρα θέλοντας να επιταχύνουν τον ρυθμό των θανάτων μας εξαναγκάσαν και σε νυχτερινές πορείες. Πολλοί άνθρωποι αρνήθηκαν τις πορείες τη νύχτα και απλώς εκτελούνταν ή ξυλοφορτώνονταν. Δεν υπήρχε δυνατότητα διαφυγής από τα όπλα και τη δύναμή τους, αφού ίππευαν. Χρόνια αργότερα, στις σκέψεις μου θυμάμαι όλα αυτά τα γεγονότα και μου θυμίζουν τους καουμπόηδες που καθοδηγούν τα κοπάδια τους, μόνο που τότε τα ζώα ήταν ανθρώπινες ψυχές.

Η πορεία συνεχίστηκε και τριάντα πέντε μέρες αργότερα φτάσαμε στην πόλη Οζαντούκ (Ozantouk). Μέχρι στιγμής από τους 1.500 ανθρώπους, μόλις περίπου 250 απομείναμε, οι υπόλοιποι εξοντώθηκαν από το κρύο, τις ασθένειες, την πείνα και τις εν ψυχρώ εκτελέσεις.

Ακόμα δυο βδομάδες στο δρόμο για να φτάσουμε στην πόλη της Σαμφούντας και σταματήσαμε σε ένα παλιό στρατώνι με ένα πολύ μικρό καταφύγιο για να μας προστατεύει από τις καιρικές συνθήκες. Έμαθα ότι η πέμπτη εξορία από την Πάφρα κατευθυνόταν στη Σαμφούντα. Ελπίζοντας να βρω τα αγαπημένα μου πρόσωπα, κατευθύνθηκα σε μια μικρή γέφυρα από όπου θα περνούσαν και σκαρφάλωσα σε εάν δέντρο εκεί κοντά για να έχω καλύτερη θέση για την παρατήρηση του πλήθους. Από εκεί θα μπορούσα να δω καλύτερα όλους όσους θα έφταναν. Κάθισα πάνω σε ένα κλαδί κουνώντας τα πόδια μου και παρακολουθώντας

Αποχαιρετισμός στον κυρ **Αρίστο**...

Πέρασαν παραπάνω από δύο μήνες από την ημέρα που έφυγε από κοντά μας ο πολυαγαπημένος μας Αριστείδης Τερζίδης (ο Δίκαιος).

Ο πατέρας, ο φίλος μας, ο συνεργάτης του συλλόγου μας, ο αρθρογράφος της εφημερίδας μας, το επίτιμο μέλος του συλλόγου μας, ο ακούραστος εργάτης του πολιτισμού και της προσφοράς δεν βρίσκεται πια ανάμεσά μας.

Αναπάντεχο, απροσδόκητο και πολύ λυπηρό το γεγονός της απώλειας του κυρ Αρίστου, μιας και τίποτα δεν προμήνυε αυτήν την εξέλιξη, γιατί ο κυρ Αρίστος πρόσεχε τον εαυτό του πολύ και παρά τα ογδόντα τρία (83) του χρόνια μέχρι τις τελευταίες ημέρες της ζωής του συμμετείχε σ' όλες τις εκδηλώσεις που γίνονταν στη Νέα Τραπεζούντα.

Ήταν εννέα (9) Μαρτίου Πέμπτη που ο κυρ Αρίστος ταξίδεψε για το αιώνιο του ταξίδι, και την επόμενη μέρα Παρασκευή δέκα (10) Μαρτίου, ήμασταν όλοι εκεί στην τελευταία συνάντησή μας, στον Ι. Ναό Ζωοδόχου Πηγής όπου τελέσθηκε η εξόδιος ακολουθία, τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του συλλόγου μας, τα μέλη του συλλόγου, το σύνολο των κατοίκων της Νέας Τραπεζούντας, φίλοι, συνεργάτες, να συμπαρασταθούν στα υπόλοιπα μέλη της οικογένειάς του και να αποχαιρετήσουν αυτήν την ξεχωριστή μορφή που υπηρέτησε τα κοινά

Απονομή του βραβείου «Αλέξανδρος Υψηλάντης» στα Υψηλάντεια 2003 από τον τ. Νομάρχη Πιερία κ. Παπαστεργίου Γεώργιο

Παρέλαση στην Κατερίνη το 1961

του χωριού μας με απaráμιλλο ζήλο και αφοσίωση.

Τι να πρωτοθυμηθεί κανείς από την έντονη παρουσία και προσφορά του κυρ Αρίστου στα κοινά της Νέας Τραπεζούντας. Στα νεανικά του χρόνια συμμετείχε στο σώμα προσκόπων του χωριού μας και ήταν ο καλύτερος συνεργάτης του αείμνηστου διδασκάλου Χρήστου Τερζίδη.

Με ενέργειες δικές του βρέθηκαν ποντιακές φορεσιές για το πρώτο χορευτικό τμήμα του συλλόγου μας, που ήταν και το μοναδικό χορευτικό που συνόδεψε την Ιερή Εικόνα της Παναγίας Σουμελά στα όρια του Νομού μας, κατά την πορεία της προς το Βέρμιο, το 1951.

Την δεκαετία του 1950 συμμετείχε σε πολλά θεατρικά έργα, και στις αρχές του 1960 ήταν ο πρωτεργάτης των επιτυχημένων παρελάσεων που έγιναν στην Κατερίνη από το σύλλογό μας. Με δικές του ενέργειες κατασκευάσθηκε η μοναδική υπαίθρια σκακιέρα στη Νέα Τραπεζούντα στις αρχές του 1980, που ήταν αφορμή να καθιερωθεί και το τουρνουά σκακιού που πραγματοποιείται έως σήμερα την περίοδο των Υψηλαντειών. Έγραψε το θεατρικό δρώμενο η «Πυρά» ένα δρώμενο αφιερωμένο στην Ειρήνη, το οποίο σκηνοθέτησε και παρουσίασε με μεγάλη επιτυχία δύο φορές στη Νέα Τραπεζούντα, και μία στον Εύοσμο Θεσσαλονίκης, μαζί με άλλους κατοίκους του χωριού.

Ακούραστος και με μεγάλη υπομονή και επιμονή συλλέγει από οικογένειες Οφιτών που κατοικούν στη Νέα Τραπεζούντα και εκτός χωριού, παλιά αντικείμενα και ότι άλλο πολύτιμο υλικό για την κατασκευή λαογραφικού μουσείου στο χωριό μας, κάτι που δεν έγινε εφικτό έως τις μέρες μας, αλλά ευελπιστούμε το όνειρο του κυρ Αρίστου και όλων μας για κατασκευή λαογραφικού μουσείου στη Νέα Τραπεζούντα να υλοποιηθεί όσο πιο σύντομα γίνεται. Την ίδια περίοδο της συλλογής των αντικειμένων, από τη δεκαετία του 1980 και μετά συλλέγει και πολλά χειρόγραφα από ανθρώπους της πρώτης γενιάς τα οποία και παραμένον πλούσια παρακαταθήκη στη βιβλιοθήκη του συλλόγου, πολλά από τα οποία έχουν δημοσιευθεί κατά καιρούς στην εφημερίδα μας τα Οφίτικα Νέα, στην οποία ο κυρ Αρίστος αρθρογραφούσε επί χρο-

Στην πλατεία του χωριού μετά τον τελικό του τουρνουά σκακιού στην υπαίθρια σκακιέρα

Από το άφητρουμ της Τιαγιάς

Ταξίδι στο χρόνο μέσα από το πλούσιο φωτογραφικό αρχείο του συλλόγου μας.

Αρχείο : Μαυρόπουλος Λάζαρος, Μαυροπούλου - Παραδεισοπούλου Γεωργία

Παρέα νέων στην πλατεία του χωριού σε γλέντι το 1962 και στο ακορντεόν ο Σάββας Βασιλειάδης.

Αναμνηστική φωτογραφία των Μαυροπουλαίων.
Από Αριστερά: Μαυρόπουλος Γεώργιος, Μαυρόπουλος Λάζαρος, Μαυρόπουλος Σταύρος

Από αριστερά: Ορθιοι: Ειρήνη Παπαδοπούλου από Κορινό, Αθηνά Κωτίδου - Ταρασιδίου, Παναγιώτης Ταρασιδής, Κωτίδου-Βαρβαρή Ευτυχία, Παραδεισοπούλου Σοφία, Παπαδοπούλου Κυριακή, Βασίλης Παπαδόπουλος (Φώτης).
Καθιστοί: Από αριστερά: Παραδεισόπουλος Ευάγγελος, Ιωάννης Παραδεισόπουλος, Γεωργία Παραδεισοπούλου, Γιώργος Παπαδόπουλος, η γιαγιά Ζωή Παπαδοπούλου, Νίκος Παπαδόπουλος από Κορινό σύζυγος της Ειρήνης.

Από αριστερά: Λάζαρος Μαυρόπουλος, Ιωαννίδης Κωνσταντίνος, Μαυρόπουλος Χρήστος, Λυκίδης Σταύρος, και καθιστός ο Σταύρος Σταυριανίδης στη Νέα Τραπεζούντα το 1965.

Από αριστερά: Μαυροπούλου-Σταμπουλή Δήμητρα, Στρατηγοπούλου Παρθένα, Στρατηγοπούλου Χρυσούλα, Σταμπουλής Ευγένιος.
Καθιστοί: Από αριστερά: Μαυροπούλου-Βασιλειάδου Ελένη, Αναστασία Μαυροπούλου, Στρατηγόπουλος Δημήτριος.

Από αριστερά: Αθανασιάδης Δήμος, Μαυρόπουλος Χρήστος, Κατωνίδης Θεόδωρος, Μαυρόπουλος Λάζαρος, και από πίσω διακρίνεται ο Σταύρος Σταυριανίδης, στη ταβέρνα του Ελευθερίου το 1962 στον Κάτω Αγιάνην.